

lig i fremtiden. Betalerne er skatteyderne, som må have en berettiget forventning om, at de miljølpolitiske initiativer, der bliver iværksat, på alle områder bliver vurderet ud fra en samlet økonomisk betragtning: Hvor får man mest miljø for penge?

Kl. 10.55

Jeg noterede, at der for et øjeblik siden var en ordfører, der i en hånd vending fik sagt, at man kan da altid diskutere, om vi fik nok miljø for de 12 mia. kr. til Vandmiljøplan I. Ja, det kan man netop diskutere, og det er da yderst relevant at diskutere, om vi fik nok miljø, og hvordan vi sikrer i fremtiden, at man får nok miljø for de penge, der sættes ind.

Der er måske også nogle, der tror, at en aktiv og progressiv miljøpolitik kun kan defineres af dem, der tidligere havde flertallet. Men jeg tror, der også er andre, der kan have andre synspunkter om, hvordan en aktiv og progressiv miljøpolitik kunne se ud.

Det er de ting, der har dannet grundlag for, at vi i Dansk Folkeparti har truffet den beslutning, at vi vil støtte oprettelsen af det nye miljøinstitut, så det kan komme i gang med arbejdet hurtigst muligt.

Så nævnes det, at der kan være tale om lovsjusk med den fremgangsmåde, der er brugt, og jeg må sige, at jeg har utrolig svært ved at få øje på det. De partier, der gør sig til talsmand for, at der skulle være tale om lovsjusk, har siddet i lukkede lokaler som regering og forhandlet ting, der virkelig betyder noget for den danske befolkning, ud på plads »over night«, og er så bare kommet ud om morgenen og har sagt: Nu har vi i øvrigt lige vedtaget, at vi gør sådan og sådan. Det betyder godt nok en hel masse for en stor del af den danske befolkning, men sådan er det nu engang bare.

Her har vi at gøre med et rådgivende, uvil digt organ, som skal fortælle os nogle ting, så vi kan diskutere efterfølgende, hvad vi skal gøre, og så siger man, at der er tale om lovsjusk. Men det er en sag, der har været behandlet i Finansudvalget, som har stillet vistnok 45 spørgsmål, som jeg sagde før; en sag, der nu bliver genstand for en forespørgselsdebat, og en sag, der bliver genstand for debat om et beslutningsforslag.

Når man tænker på, hvad det drejer sig om, har sagen vist været vendt på både den ene og den anden måde, og derfor har vi ingen betænkeligheder ved, at den går videre, og at vi nu efter en god debat i dag, også om beslutningsfor-

slaget, fortsætter behandlingen af aktstykket i Folketingets Finansudvalg.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, det er jo ingen stolt sag, hr. Thulesen Dahl kan præsentere her.

Vi har oplevet en regering, som udviser magtbrynde, fremlægger et forslag og meddeler, at der er ingen grund til at diskutere proceduren, for den er besluttet. Javist, der er et flertal i Folketinget baseret på hr. Kristian Thulesen Dahls parti, som har bestemt, at der ikke er noget at diskutere. Proceduren er besluttet, færdig, punktum, slut! Flertallet regerer. Sådan er det altså, og det må vi jo tage til efterretning. Der er et flertal baseret på hr. Kristian Thulesen Dahls parti, som har bestemt, at demokratiske procedurer er der ikke brug for fremover.

Så vil jeg godt spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Er det en betingelsesløs accept af regeringens forslag, uanset hvad der efterfølgende viser sig: om det er eksperter, der bliver ansat efter saglige videnskabelige kriterier, eller det er industrilobbyister, eller hvad det nu er, der kommer til at sidde i det organ? Det har regeringen jo ikke kunnet forklare under denne debat, og regeringen vil heller ikke have en procedure, hvor det bliver muligt at få det opklaret. Er det med hr. Kristian Thulesen Dahls accept, at det kører på den måde fremover?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg bliver nødt til at sige velkommen til hr. Kristian Thulesen Dahl som ny miljøordfører for Dansk Folkeparti. Det giver jo også en vis frihed at være ny på et område, bl.a. at man ikke behøver at forholde sig til belastende indsigt og erfaring på området.

Der er sådan set ingen tvivl om, at de penge, der er brugt på vandmiljøet, ikke er brugt tilstrækkelig effektivt. Men det er de ikke, fordi der har været et toneangivende parti, som har modsat sig, at man nedbragte kvælstofudledningen dér, hvor det var billigst, nemlig i landbruget. Det har Venstre konsekvent modsat sig, og derfor er der blevet brugt ekstra penge og for mange penge på at lave rensningsanlæg i byerne og for industrien. Sådan er det, det er kendt, og det er også kendt, hvem der er årsag til det.

Jeg vil bare spørge: Hvorfor kan Dansk Folkeparti ikke tilslutte sig, at dette forslag kommer i høring? Hvorfor må offentligheden og de viden-